

De boodschap van de cherubs.

Gen.3: 1-24:

De slang nu was het listigste van alle dieren des velds, die de Heere God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof? Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad. En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at. Toen werden hun beider ogen geopend, en zij bemerkten, dat zij naakt waren; zij hechtten vijgenbladeren aaneen en maakten zich schorten.

Toen zij het geluid van de Heere God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de Heere God tussen het geboomte in de hof. En de Heere God riep de mens tot Zich en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten? Toen zeide de mens: De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de Heere God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de Heere God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen. Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen. En tot de mens zeide Hij: Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aardbodem om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen, en gij zult het gewas des velds eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.

En de mens noemde zijn vrouw Eva, omdat zij de moeder van alle levenden is geworden. En de Heere God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmede. En de Heere God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de Heere God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken.

In de studie over de val van de mens valt op dat, de mens de eenvoudige test, die aan de mens werd gegeven niet kon doorstaan. Die bovendien nogal werd verzwaard, omdat daar een bovennatuurlijk wezen zijn intrede deed in de hof. Daardoor veranderde deze test in een veel zwaardere omdat dat wezen de mens verleidde.

Het oordeel zou zijn geweest, *ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven*. Dat had God heel duidelijk gezegd. Ze verdienden de doodstraf. Die doodstraf wordt uitgesteld, zich wel voltrekt, maar in een langdurig proces. De reden daarvan is dat de mens gelegenheid krijgt, nu zijn ogen dan zijn geopend en hij het onderscheid kent tussen goed en kwaad, hij ook de gelegenheid krijgt om geloof te oefenen, iets, waarvoor Adam en Eva nog nooit voor de keus waren gezet.

Ze wisten eenvoudig niet wat hoop betekende. Nu ze uit de hof van Eden werden verdreven en nu een belofte ook werden gegeven met het vrouwenzaad, mochten ze leren kennen, dat het was om hoop te oefenen. Geestelijk mochten ze zich daarnaar uitstrekken en dat was voor Adam en Eva volkomen nieuw.

Ze mochten gaan groeien van het kinschap, waar ze in waren, tot de volwassenheid. Hebr.5: 14 vertelt ons dat juist volwassen zijn in het geloof, is het geoefend zijn in het onderscheiden van goed en kwaad. Alleen als je een kind opeens

verantwoordelijkheid verschaft over zaken, die volwassenen kennen dan is dat onverantwoordelijk. Daarom zou het ook onverantwoordelijk zijn geweest voor Adam en Eva, om te eten van die boom van goed en kwaad.

We zien waar het op uitloopt. Adam en Eva konden het in hun nog onvolwassenheid niet dragen. Een kind kent het eigenlijk niet in zijn onschuld. Zo waren Adam en Eva ook nog in hun onschuld. Ze hadden gegeten door middel van de verleiding van een bovennatuurlijk wezen, dat zich aan hen voordeed en raakt met hen in gesprek, voor ze het weten, er zelf erg in hebben, gaat Eva Gods woorden verkeerd aanhalen en gaat ze de leugen ook geloven die satan deels aan haar vertelt.

Hij zegt: **God heeft wel gezegd dat je zult sterven, maar je zult geenszins sterven.** Zo komt ze er dan toe. Omdat die boom begeerlijk is om van te eten, spreekt dat haar enorm aan. Het was een lust voor haar ogen, begeerlijk om daardoor ook verstandig te worden. Daarom at ze van de vrucht van die boom.

Zo leerde zij op een te vroeg tijdstip het onderscheid te maken, wat goed en wat kwaad is. Zo kwam de zonde over haar en deze ging ook over op Adam.

Zo zie je de slang direkt in deze schepping dat die de mens direkt als gevaar voor hem ziet, in zijn rebellie tegen God en direkt probeert in te grijpen. Hij maakt gebruik van het oordeel wat God heeft uitgesproken over de mens, als hij zou eten van die boom van kennis van goed en kwaad. De slang gebruikt dat, zodat God ook direkt de mens zou oordelen, zodat de mens direkt te maken zou krijgen met de dood.

Echter, God stelt die doodstraf uit. God gebruikt uiteindelijk die mens, om DE MENS, die uit die mens zou voortkomen, n.l. de Zoon des mensen, Christus, om met behulp van dat zaad van de vrouw, de slang de kop te vermorzelen.

Satan wordt hier al voorzeggd, dat hij die meende de overwinnaar te zijn, door de mens te laten eten van die boom, de nederlaag al in zich draagt. Hij heeft hier zijn hand overspeeld en kwam met lege handen te staan.

Zoals ook hij met lege handen kwam te staan zoals ook in de geschiedenis van Job. Het is Job die door Gods genade overwint en gezegend wordt.

Zo zal ook uiteindelijk de Mens in de laatste Adam, met Zijn levendmakende Geest, de mens het leven schenken. Die ook voor de mens de boom des levens is, zo genadig is God. Die laatste Adam, uit het zaad der vrouw, zal de kop van de slang vermorzelen. Het Lam Gods zal Zich haasten om de mens te verlossen en hem het leven schenken.

Een ding is wel duidelijk, hier op de eerste pagina van de Bijbel, dat er veel meer is tussen hemel en aarde dan wij weten, dan wat er in de Bijbel is geopenbaard. De schepping van God is veel groter dan alleen maar de schepping van de hemel en de aarde.

De Heere God heeft een voornemen, een plan der eeuwen naar Zijn volmaakt bestek. (Ef.1: 11) De mens leeft maar een heel korte tijd, de Bijbel vergelijkt dat met een ademtucht. Er gaan heel wat levens voorbij, heel wat eeuwen voorbij, voordat Gods volmaakte plan zal zijn volvoerd. Hij is uiteindelijk De grote Overwinnaar. Adam mag leven, hij is een type van de laatste Adam die komen zal. Zodat hij hoop mag oefenen en dat hij de liefde van God in zijn leven mag leren hier in de hof van Eden. Dat God hier genadig over hem is, om de doodstraf niet direkt aan Adam en Eva te voltrekken. Maar ze worden wel verdreven uit de hof.

Ze worden in de gelegenheid gesteld, om in geestelijke zin te leven en volwassen te worden. Dat ze mogen leren wat het werk der verlossing is, van de laatste Adam uit het zaad van de vrouw, wat Hij in genade de mensheid zal schenken.

Het was voor Adam en Eva een heel nieuwe ervaring, toen ze buiten de hof gezet werden. Want de schepping om hen heen, die eerst zo geweldig mooi was en zoveel blijdschap en vreugde met zich mee bracht, daar rustte nu wel een vloek op. Die vloek wordt niet eerder weggenomen dan dat de laatste Adam, als een levendmakende geest, die schepping bevrijdt van de vloek der vergankelijkheid.

Alles om ons heen is vergankelijk, dat zien we terug in de natuur. Zonde en verdriet en uiteindelijk de dood, zijn de schepping binnen gekomen. Paulus zegt; dat het is, zuchten als in barensood. Die barensood geeft ook aan de andere kant aan, dat er weer leven komt. Ook dat geeft de natuur aan, dat er hoop is voor de toekomst. Het wordt steeds weer voorjaar en dan ontspruit het nieuwe leven.

In heel de natuur is dat een beeld van de mens, die hoop mag hebben en nieuw leven te verwachten. Door de verleiding van satan, is de zonde in de schepping gekomen en dat de vergankelijkheid en de dood hebben toegeslagen, op een enorme wijze als beeld van de zonde. Zo zal het niet blijven, er zal onvergankelijk licht teweeggebracht worden en daardoor wordt de schepping van de vergankelijkheid bevrijd.

Geestelijk gezien, is Adam's handel en de wandel van de mensheid hier op aarde, een lange les in het onderscheiden van goed en kwaad. De natuur herhaalt zich, ook de geschiedenis van de mensheid herhaalt zich. De mensheid denkt altijd dat een volgende generatie die opstaat, het goede in de mens zou kunnen voortbrengen en het kwade zou kunnen uitsluiten.

In de tijden van de Heere Jezus op aarde, was het zo dat in Rome de deuren van de tempel Janus, werden gesloten, als teken; er is nu vrede op aarde.

Toen ook de 2e wereldoorlog voorbij was, richtte men de V.N. op met het doel dat er nu vrede op aarde zou zijn. Tot op de huidige dag is er oorlog op aarde. De mens moet erkennen dat hij dat onderscheid van goed en kwaad niet heeft en dat hij niet de macht heeft om het kwade teniet te doen.

Voor de mens is het ook zijn persoonlijke leven, dat toch de zondemacht over hem heeft en daar niet los van kan komen, hij heeft daar hulp bij nodig, hij heeft een Verlosser nodig, in de persoon van de Heere Jezus Christus. Adam's ervaring, nadat hij uit de hof is gekomen, is een lange les van goed en kwaad. Hij kan echter leren door Gods Woord, dat er een hoop is in Christus. Hij kan nu ontdekken dat er een mogelijkheid is, voor nieuw leven voorbij het graf.

Dat is ook iets waar de mens altijd met bezig is, hoe hij dat eeuwige leven zou kunnen beerven, dat is eigenlijk een hoop bij ieder mens. Er zijn ook films over gemaakt, die er dan over gaan hoe er ergens op deze planeet iemand ineens weer de hof van Eden ontdekt en die opeens van die boom des levens eet. De mens is er altijd naar op zoek, dat is ook de hoop van de ongelovige mens.

Verder zien we dat Adam en Eva hier, die toegang tot die boom des levens wordt ontnomen. Het leven tot in de eeuwen, kan nu alleen worden bewerkstelligd door de komst van het beloofde Zaad. Die boom des levens wordt bewaakt door de cherubs, ten oosten van Eden worden ze opgesteld.

Gen. 3 laat dus ook zien, hoe de mens staat na de list van satan:

En de Heere God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de Heere God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken.

Adam en Eva zagen daar die cherubs staan op die weg naar de boom des levens. Die cherubs hebben daar gestaan, tot de tijd van Noach toe, ze zijn van de aardbodem weggehaald, toen het paradijs daar werd verwoest door de zondvloed. Voor de hele mensheid die daar toen leefde is dat een groot getuigenis geweest, en wel een zichtbaar getuigenis.

Die 2 cherubs waren daar gesteld en alleen hun aanwezigheid was al een groot getuigenis van de zijde van God. Het is heel bijzonder, als je naar dit hoofdstuk kijkt, dat het begint met een bovennatuurlijk wezen en dat dat hoofdstuk eindigt met 2 bovennatuurlijke wezens.

De slang daar begint het mee, de cherubs daar eindigt het mee. Bijzonder is dat de slang in feite verbonden is aan de boom der kennis van goed en kwaad, terwijl de cherubs verbonden zijn met de boom des levens. De slang is een medium van een bovennatuurlijke verleider, terwijl de cherubs elders in de Bijbel, ook blijken dierlijke gezichten te hebben. Zelfs ook een menselijke gedaante hebben en altijd verbonden zijn met Gods aanwezigheid.

Het is een feit dat de structuur van Gen. 3, de slang en de cherubs tegenover elkaar zet. Dat feit nodigt ons uit, om daar dieper geestelijk naar te kijken, wat die parallel nu precies inhoudt.

Er is een gedeelte in Ez. 28 dat een licht werpt op dit onderwerp. Waarin Ezechiël in zijn profetie de woorden over de koning van Tirus gaat gebruiken, die veel verder gaan dan dat die slaan op een mens.

Het woord des Heeren kwam tot mij:

Mensenkind, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus en zeg tot hem: zo zegt de Heere HEERE: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazuursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed.

Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen.

Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde.

Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen.

Trots was uw hart op uw schoonheid; met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan. Ter aarde wierp Ik u neer, en maakte u tot een schouwspel voor koningen om met leedvermaak naar u te zien.

Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwijd.

Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden; dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, verdwenen zijt gij, voor altijd!

Wat de Heere daar zegt, is niet toepasbaar op een mens, want het gaat niet over een mens. Het 2e deel van dit gedeelte is, dat het nog profetisch is. Dit gedeelte in Ez.28 is maar op één persoon toepasbaar, dat is de satan.

Hij wordt hier geschilderd als een beschuttende cherub en volmaakt van gestalte. Als je ziet hoe hij hier bekleed was en als je dat vergelijkt met de hogepriester in het O.T., dan zie je daar een duidelijke parallel tussen, dat satan daar een hogepriesterlijke taak had te vervullen voor Gods troon.

In Gen. 3 wordt dit gevallen wezen uit Ez. 28 aan Eva geïntroduceerd. Tegen die tijd was hem deze heerlijkheid ontnomen en was hij niet meer de overdekkende en beschuttende overdekkende cherub. Van lucifer wordt het zelfde gezegd in Jes.14: 12-14

Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij Morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde gevelde, overweldiger der volken! En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; Ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen.

Wat satan bij zichzelf heeft voorgenomen, komt tot uitdrukking in de verleiding richting Eva, als hij daar zegt; gij zult als God zijn, dat was ook zijn eigen streven. We zien hoe die hoogmoed terug komt in de richting van Eva.

In Ez. 28 wordt niet alleen de koning van Tyrus vergeleken met satan, dat zie je later ook met de koning van Babel, in dit gedeelte in Jesaja. Het gaat niet zozeer over de koning van Babel, maar over een bovennatuurlijk wezen.

Als je wat langer over deze dingen nadenkt, dan kom je tot de conclusie, dat die overdekkende cherub zijn positie heeft verloren bij God en dat die positie is ingenomen door andere cherubs, die rond Gods troon staan.

Het is wel bijzonder dat uit Ez. 28 naar voren komt, dat één van de functies van de cherubs is om te bedekken, te beschutten. Die cherubs waken, niet alleen over Gods troon, maar ook over het verzoendeksel, dat spreekt over verzoening en over het bloed wat daar gesprengd werd, op grote verzoendag. Het spreekt van Christus' verlossings werk. Zij kijken over dat verlossings werk heen. Ook vanuit het O.T. en vanuit het N.T.

Hun taak is om te beschermen de boom des levens, ze waken over het zoenbloed.

Als Adam en Eva en hun kinderen ten oosten van Eden keken en ze zagen daar die beschuttende cherubs staan, met hun flikkerend zwaard, dan was het een teken, dat deze cherubs een ding bewaakten n.l. de boom des levens. Zij zorgden er voor dat er toch nog een verbintenis was tussen God en de mensen. Ze wezen de mens op het feit, dat de mens hoop mocht hebben, dat God de mens niet alleen zou laten, dat God toch weer naar de mens zou omzien, dat er een Verlosser zou komen, Die Zijn bloed zou geven, waarvan Gen.3: 5 had gesproken.

Dat er een verzoendeksel zou zijn, nieuw leven zou zijn, voortkomend uit het sterven en opstaan van Christus, Die boom des levens onvergankelijk nieuw leven, eeuwig leven zou voortbrengen. Daar waakten die cherubs over, die dienst hadden zij.

Ga je naar het O.T. dan zie je ook hoe die cherubs uitgebeeld zijn, in de typologie van de tabernakel. Ex.25: 18-20

En gij zult twee cherubs van goud maken, van gedreven werk zult gij ze maken, aan de beide einden van het verzoendeksel. Maak één cherub aan het ene einde en één cherub aan het andere einde; uit één stuk met het verzoendeksel zult gij de cherubs op zijn beide einden maken. De cherubs zullen twee vleugels uitgespreid houden naar boven, met hun vleugels het verzoendeksel bedekkende en hun aangezicht naar elkander gericht; naar het verzoendeksel zullen de aangezichten der cherubs gericht zijn.

Die cherubs zijn dus verbonden met de ark, ze zijn er één met de verlossing en één met de verzoening. Ze beschermen het bloed met hun vleugels. Ook later in de tempel zie je ze terug 1Kon.6: 23-28

Voorts maakte hij in de achterzaal twee cherubs van oleasterhout van tien el hoog. Vijf el was de ene vleugel van de cherub en vijf el was de andere vleugel van de cherub; tien el van het ene tot het andere einde van zijn vleugels. De andere cherub was ook tien el; de beide cherubs hadden dezelfde maat en dezelfde gedaante. De hoogte van de ene cherub was tien el en evenzo die van de andere cherub. Hij plaatste de cherubs in het binnenste vertrek en zij spreidden hun vleugels uit, zodat de vleugel van de ene aan de ene muur raakte, en de vleugel van de andere cherub aan de andere muur, terwijl hun vleugels aan elkander raakten in het midden van het huis. En hij overtrok de cherubs met goud.

Ze overschaduwden heel het heilige der heilige in de tempel van Salomo. Ze waken daarover en het waren geen kleintjes, ze reikten tot over het hele vertrek. Als je dat vertek binnen kwam, stond je gelijk onder de vleugels van deze enorme grote cherub, die Salomo daar liet maken.

Dit is heel typologisch als je ziet hoe deze cherubs verbonden zijn met het heilige der heilige, met Gods voornemen, met Gods verzoeningswerk, met de Heere Jezus Christus, met die boom des levens. Als je die cherubs volgt in de Bijbel dan zijn ze continu ook verbonden met het beeld van Gods troon. Want de natuurlijke tabernaken en ook later de tempel, was alleen maar een zinnebeeldige voorstelling van het model, van hoe de hemel er in het echt uitziet, hoe Gods troon er in het echt uitziet.

Het zijn hier houten cherubs en het hout is overtrokken met goud, maar cherubs zijn dus wel echte, levende wezens. Het gaat er om dat de Heere der legerscharen op de cherubs troont. 2 Kon.19: 14-15

Hizkia nam de brief uit de hand der gezanten en las hem. Toen ging Hizkia op naar het huis des HEEREN, spreidde hem uit voor het aangezicht des HEEREN, en bad voor het aangezicht des HEEREN en zeide: HEERE, God van Israël, die op de cherubs troont, Gij, Gij alleen zijt God over alle koninkrijken der aarde; Gij hebt de hemel en de aarde gemaakt.

Ps. 80: 2:

Herder Israëls, neem ter ore! Gij, die Jozef leidt als schapen,

Ps.99: 1

De HEERE is Koning. Dat de volken beven. Hij troont op de cherubs, de aarde siddere.

God troont op de cherubs. Zo zijn er tal van teksten waarin dit wordt gezegd. Er is een bijbelschrijver die enorm veel over de cherubs schrijft, dat is Ezechiël. Bijv. Ez.1 begint met een visioen. Hierin beschrijft hij cherubs, vers 4-6:

En ik zag en zie, een stormwind kwam uit het noorden, een zware wolk met flikkerend vuur en omgeven door een glans; daarbinnen, midden in het vuur, was wat er uitzag als blinkend metaal. En in het midden daarvan was wat geleek op vier wezens; en dit was hun voorkomen: zij hadden de gedaante van een mens, ieder had vier aangezichten en ieder van hen vier vleugels.

Daar aan de rivier de Kebar, was de hand des Heeren op hem. Heel Ez.1 gaat over hoe hij deze cherubs beschrijft. Dat die 4 wezens cherubs zijn, blijkt uit Ez: 10: 20:

Dit was hetzelfde wezen, dat ik gezien had onder de God van Israël aan de rivier de Kebar, en ik begreep, dat het cherubs waren. Ieder had vier aangezichten, ieder had vier vleugels en iets wat op mensenhanden geleek, was onder hun vleugels. Wat het voorkomen van hun aangezichten betreft, het waren dezelfde aangezichten, die ik gezien had aan de rivier de Kebar; het was hún verschijning, zij waren het zelf. Zij gingen, ieder recht voor zich uit.

In Ez.1 vertelt hij over deze wezens en wat hij ziet; één van de aangezichten was het aangezicht van een mens, een ander het aangezicht van een leeuw, nog een ander dat van een rund en nog een ander dat van een arend.

Dus 4 aangezichten en God is steeds in het midden van hen. Zij waken over de boom des levens, die is a.h.w. in hun midden. Jezus Christus is in hun midden en Die verkondigen zij ook. Ze hebben 4 aangezichten, zijn a.h.w. Gods boodschappers. Ze vertegenwoordigen aan de buitenzijde wat zij aan de binnenkant bewaken, n.l. het Heil.

Het Heil komt tot ons, zo het in het N.T. verteld wordt, door 4 evangelisten, die openbaren ons Jezus Christus door 4 evangeliën. Vaak zeggen mensen, waarom moeten dat 4 evangeliën zijn, de Bijbel zou kunnen volstaan met 1 evangelie, die de geschiedenissen van de Heere Jezus alleen maar beschrijven.

Het zijn 4 evangeliën waarin Christus in 4 gestalten aan ons wordt getoond. In een gezicht van **een mens**, want Hij kwam als de Zoon des mensen. Het Lukas evangelie toont Christus ons ook als de Zoon des mensen. Hij wordt ons getoond als **een rund**, als de dienstknecht. Het evangelie van Markus laat Christus zien in de gestalte van de dienstknecht. Hij is de **arend**, zoals Johannes Hem aan ons beschrijft, als de **Zoon van God**. Hij is ook gekomen in de gestalte van **de leeuw**, de Koning uit de stam van Juda. Zo schildert Mattheus Hem als de Koning van Israel, de **Koning der koningen**.

Dan zie je hoe deze cherubs, die waken over Gods Heil, over Christus Gods Zoon, het zo genoemde Zaad der vrouw, aan ons voordoen met 4 aangezichten in de 4 karakters van Christus.

Die mensheid in de eerste 2000 jaar geschiedenis tussen de hof van Eden en de zondvloed, daar ten oosten van Eden, daar die cherubs zagen staan en die zagen eruit als Ezechiël ze hier beschrijft. Die cherubs hebben voor hen dus een enorme betekenis, een enorme boodschap voor de mens. Continu worden ze gezien om de troon van God, die er uitziet als lazursteen. We lezen nog eens Ez.1: 25-28

En een stem klonk van boven het uitspansel dat boven hun hoofden was; als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen. Boven het uitspansel boven hun hoofden was wat er uitzag als lazursteen, dat de vorm had van een troon; en daarboven, op hetgeen een troon geleek, een gedaante, die er uitzag als een mens. En ik zag iets schitteren als metaal; vanaf wat op zijn lendenen leek naar boven als vuur omvat door een hulsel; en vanaf wat op zijn lendenen leek naar beneden, zag ik iets als vuur omgeven door een glans. Zoals de aanblik is van de boog, die in de regentijd in de wolken verschijnt, zo was de aanblik van die omhullende glans. Aldus was het voorkomen der verschijning van de heerlijkheid des HEEREN. Toen ik haar zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde de stem van Eén, die sprak.

Dat is Christus, je ziet hier dus dat die cherubs tesamen met God in het midden, de verschijning van de heerlijkheid des Heeren. Zo vind je het ook terug in Ez.10: 1:

En ik zag en zie, op het uitspansel boven het hoofd der cherubs was iets als lazursteen, gelijkend op de vorm van een troon, die zich daarboven vertoonde.

Daar ziet Ezechiël dit aan de rivier de Kebar wat te maken heeft met de tempel van Salamo, waar tot die tijd de Heere te midden van Zijn volk had gewoond. Die heerlijkheid des Heeren vertrekt, Die vertrekt uit de tempel.

Hij ziet in Ez.1 dit komen, hij ziet a.h.w. God komen en is omgeven door de cherubs, komende naar de aarde. Waar gaat Hij naar toe? Want als je Ezechiël gaat volgen, dan zie dat die hemelse stoet gaat naar de tempel in Jeruzalem, dan zie je ook dat de heerlijkheid des Heeren vertrekt uit de tempel in Jeruzalem en wordt van Israel weggenomen.

Gelukkig staat in Ezechiël ook nog een andere profetie, n.l. dat er een nieuwe tempel wordt gebouwd en daar zie je ook weer het zelfde gezicht, niet dat de heerlijkheid des Heeren vertrekt, maar dat de heerlijkheid des Heeren komt, Ez.43: 1-5:

Toen leidde hij mij naar de poort; het was de poort die gericht was naar het oosten. En zie, de heerlijkheid van de God van Israël kwam uit oostelijke richting, er was een geluid als het gedruis van vele wateren en de aarde straalde vanwege zijn heerlijkheid. Het gezicht dat ik zag, was als het gezicht dat ik gezien had, toen Hij kwam om de stad te vernielen, en het waren gezichten als het gezicht dat ik gezien had bij de rivier de Kebar. Ik viel op mijn aangezicht. En de heerlijkheid des HEEREN ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was, en de Geest nam mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof, en zie, de heerlijkheid des HEEREN vervulde het huis.

Hier zie je dat de zelfde heerlijkheid des Heeren, die eerst van de tempel van Salamo is weggenomen, hier in die nieuwe tempel, die gebouwd zal worden, weer binnen trekt. De Heer keert terug in Zijn tempel.

We kunnen hiervan leren, als je ook nog kijkt naar de levende dieren, die levende wezens in het boek Openbaring, dat die op gelijke wijze verbonden zijn met Gods troon en ook met Israël.

Die cherubs worden door heel de Bijbel heen, de grote schakel tussen Genesis en Openbaringen. Het getuigenis van de cherubs vind je continu door de Bijbel heen, of het nu hier bij de hof is of later in de tabernakel of in de tempel van Salamo of in de toekomst in het 1000 jarig vrederijk in de nieuwe tempel van Ez, dit als een getuigenis dat Gods oordelen en genade, vast en zeker staan. Dat satan niet overwint, maar dat het zaad der vrouw de kop van de slang zal vermorzelen. Dat God uiteindelijk zal wonen te midden van de mensen, dat de mens op Gods tijd zal eten van de boom des levens en zal drinken uit de rivier van levend water.

Gen.3: 24:

En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken.

God stelde ten oosten van de hof cherubs aan. Het woord stellen is in de grondtekst het woord –tabernakelen- dat is een verblijven, een wonen in een tent. Letterlijk staat er; Hij (dat is God Zelf) tabernakelde tussen de cherubs, ten oosten van Eden. Een flikkerend zwaard. Ook staat er eigenlijk, zo je dat ook in Ezechiel las; midden daarin en midden daarin, en het bewoog om de weg tot de boom des levens, niet te bewaken, maar te bewaren.

God tabernakelde daar Zelf en Hij bewaarde de boom des levens voor de mens, zodat de mens daar ooit van zou kunnen eten, maar wel op het juiste moment, niet te vroeg en niet ten tijde van Adam en Eva. In de eerste 2000 jaar ook niet daarna. Niet te vroeg, dat zou alleen maar schadelijk zijn voor de mens.

Hij kan ook de mens alleen maar laten eten van die boom des levens, als het kan zijn op grond van het volbrachte verlossingswerk van Zijn Zoon.

Het is geweldig dat Adam en Eva en die hele mensheid die daarna kwam, alleen maar ten oosten van Eden hoefde te kijken, dat God was met de mensen niet alleen liet, maar dat God ook tabernakelde op aarde te midden van de mensheid.

De mensheid die Hij zo verschrikkelijk lief heeft, dat Hij Zijn Zoon uit liefde gaf. Dat is ook de boodschap die God door middel van de cherubs uitzend, richting het volk Israel. Als door de tabernaken, door de voorhof heenging, dan zag je het gordijn hangen met de cherubs op uitgebeeld. Als je dat gordijn voorbij ging, dan zag je niet alleen die cherubs, ook het verzoendeksel, in feite het bloed dat daar gestort werd.

Dat zag je ook in de tempel van Salomo. Dat zal je ook zien in de tempel van Ezechiel in de toekomst. Dat is het beeld, dat God wil wonen te midden van de mens. Hij zal ook eenmaal wonen, in de nieuwe schepping, te midden van de mens.

Er zal ook een wereld komen waarop gerechtigheid zal zijn, waarop Christus zal heersen en wij met Hem. Dat is de boodschap van de cherubs, die dat aan ons doorgeven. God heeft de mens lief, ook al is deze wereld in duisternis gehuld en is de wereld het gebied van de duivel, want hij is de overste van de macht der lucht, de god van deze boze eeuw, zo is daar nu nog de Heere op de achtergrond. Hij verkondigt dit door de cherubs.

Die geweldige boodschap, dat Hij ons lief heeft en dat er licht mag zijn in die duisternis en Hij een plan heeft, dat Hij volvoert naar Zijn volmaakt bestek. Hij zal zegevieren en de mens zal dubbel terug ontvangen.

En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade, welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten. Ef.1: 7-10.